

Bemærkninger til forslaget

Forslaget er forårsaget af det nyligt fremkomne forslag til ændring af Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand – KOM (94)612 – som vil forringe mulighederne for at holde det danske niveau for pesticidindholdet i drikkevandet.

I notatet til Europaudvalget fra Miljøministeriet (alm.del bilag 30, 4. oktober 1996) hedder det: »Grænseværdien for pesticider på 0,1 µg/l foreslås opretholdt, men det er i forslaget uklart, om den også gælder for nedbrydnings- og omdannelsesprodukter. Det foreslås at ophæve den eksisterende samlede grænse for pesticidindhold på 0,5 µg/l. Der er ikke i forslaget hjemmel for Kommissionen til at ændre grænseværdien for bestemte pesticider. I en note til pesticidgrænseværdien i forslaget angives det imidlertid, at Kommissionen skal undersøge, om der kan fastsættes en individuel værdi for et bestemt stof efter en evaluering af de videnskabelige oplysninger, der er til rådighed.«

Senere i notatet hedder det: »Eksisterende og nye grænseværdier, der er lavere end forslagets, eller som ikke findes i forslaget, vil ikke kunne bibeholdes henholdsvis indføres uden Kommissionens godkendelse. Endvidere vil frihandelsklausulen betyde, at nationalt fastsatte kvalitetskrav ikke kan kræves overholdt for vand eller levnedsmidler, der importeres fra andre medlemsstater. Da forslaget indeholder væsentlig færre parametre og for visse af disse en højere grænseværdi end det nugældende direktiv, vil en vedtagelse af forslaget kunne betyde en svækkelse af beskyttelsesniveauet.«

I forbindelse med grænseværdien for det samlede indhold af pesticider, som p.t. er på 0,5 mikrogram pr. liter, siger professor i miljølære ved Danmarks Tekniske Universitet Finn Bro-Rasmussen til Ritzau den 11. oktober 1996 om direktivets forslag om at ophæve denne grænse, at »... ifølge den viden, vi har i dag, vil en sådan ændring ikke være en trussel mod menneskets sundhed i første omgang. Men det er imod det princip, der blev fastsat i 1970'erne – nemlig at drikkevand skal være rent, og at grænseværdier derfor sættes på det lavest målbare niveau.«

Finn Bro-Rasmussen har i mange år været medlem af Europa-Kommissionens videnskabelige udvalg

for kemiske påvirkninger af miljøet. Til Ritzau siger han endvidere, at et andet problem i en ikke særlig kendt del af direktivforslaget om opløsningsmidlerne er trichlor-ethylen og perchlor-ethylen, der er affaldsprodukter fra industrien. Kommissionen vil hæve grænseværdierne for disse stoffer, der i stigende grad mistænkes for at være kræftfremkaldende, til henholdsvis det 40- og 70-dobbelte. »Det finder jeg meget beklageligt, selv om grænseværdien i udgangspunktet er lav,« siger han.

Han siger også, at der er »en tydelig tendens til, at miljøhensyn har svært ved at hævde sig i EU i forhold til specielt direktoratet GD3 med den magtfulde industrikommissær Martin Bangemann i spidsen.«

Hvis Danmark vil fastholde eller forbedre sine krav til drikkevandet ved hjælp af supplerende eller strengere grænseværdier for de kemiske parametre, skal Danmark meddele dette til Europa-Kommissionen, og de foranstaltninger, som Danmark vil tage, kan så først træde i kraft 3 måneder efter underretningen til Europa-Kommissionen, og kun hvis Kommissionens udtalelse ikke er negativ. Ellers »... skal spørgsmålet afgøres efter revisionskomiteproceduren i drikkevandsdirektivet,« hedder det i Miljøministeriets notat.

Dette direktiv afspejler den tilbagevendende modsætning mellem hensynet til miljøet og den reelle prioritering af det indre marked, som direktivforslaget er udtryk for. Forslagsstillerne ser ingen tegn på, at de toneangivende lande i EU vil prioritere miljøet over den frie handel med varer, herunder drikkevandet. Miljøminister Svend Auken siger til Information den 11. oktober 1996: »Det er, som om det politiske pendul i landene omkring os svinger mod højre – også i Norden. Det er blevet lidt vanskeligt at føre miljøpolitik.« I en artikel dagen før, den 10. oktober 1996, også i Information, siger han: »Kommissionens forslag afspejler formentlig den meget erhvervsvenlige linje i Kommissionen. Det er udtryk for styrkeforholdene mellem miljøkommissæren og de folk, der står for det indre marked.«

Det er derfor glædeligt, at Lene Espersen fra de konservative i Berlingske Tidende den 12. oktober 1996 er enig i, at der må gøres noget over for denne